

دانشگاه گنبد کاووس

نشریه "پژوهش‌های ماهی‌شناسی کاربردی"

دوره چهارم، شماره دوم، تابستان ۹۵

<http://jair.gonbad.ac.ir>

تأثیر ماده‌زایی با اشعه گاما بر شاخص‌های خون‌شناسی و ایمنی‌شناسی ماهی قزل‌آلای

رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss* (Walbaum, 1792)

غلامرضا شاه‌حسینی^۱، مهدی سلطانی^۲، علی طاهری میرقائد^۳، اشکان زرگر^۴

^۱ استادیار پژوهشکده کشاورزی هسته‌ای، پژوهشگاه علوم و فنون هسته‌ای، کرج، ایران

^۲ استاد گروه بهداشت و بیماری‌های آبزیان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

^۳ دانشیار گروه بهداشت و بیماری‌های آبزیان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

^۴ استادیار گروه بهداشت و بیماری‌های آبزیان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

تاریخ ارسال: ۹۵/۹/۲۷؛ تاریخ پذیرش: ۹۵/۹/۲۴

چکیده

امروزه تولید جمعیت تمام ماده ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان از اهمیت زیادی برخوردار است. برای تولید ماهیان تمام ماده قزل‌آلای رنگین‌کمان (*O. mykiss*) در ابتدا اسپرم استحصال و سپس با دوزهای ۴۵۰، ۶۰۰، ۷۵۰ و ۹۰۰ گری پرتو گاما ساطع شده از کبالت ۶۰ پرتودهی گردید. در مرحله بعد لقاح با استفاده از دزهای مختلف اسپرم و تخمک عادی صورت گرفته و در جهت دیپلوبیت نمودن تخمک هاپلوبیت از شوک حرارتی ($28 \pm 0.5^{\circ}\text{C}$) استفاده شد. پس از تفريح کلیه گروه‌های آزمایشی برای سنجش شاخص‌های خون‌شناسی، بیوشیمیابی و ایمنی‌شناسی تا زمان مناسب خون‌گیری تحت یک دوره پرورشی ۶ ماهه قرار گرفتند. شاخص‌های خون‌شناسی شامل MCHC، MCH و MCV، گلbul قرمز، گلbul سفید، هماتوکربت، هموگلوبولین، بیوشیمیابی شامل کلسترول، تریگلیسرید و آلبومین و ایمنی‌شناسی سرم شامل پروتئین کل، لیزوزیم و ایمنوگلوبولین اندازه‌گیری شد. برای مطالعات بیشتر ایمنی‌شناسی (MMCs) و تجمع لنفوسيت‌ها) از قسمت قدامی بافت کلیه گروه‌ها نمونه‌برداری صورت پذیرفت. این نتایج نشان داد که ماده‌زایی با استفاده از پرتو گاما روی شاخص‌های خون‌شناسی و ایمنی‌شناسی ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان گروه‌های مختلف تأثیرگذار نبود. این در حالی است که عوامل خون‌شناسی شامل هماتوکربت، هموگلوبولین، حجم گلbul قرمز، MCHC و MCH بین تیمار تریپلوبیت و سایر تیمارها اختلاف معنی‌داری را نشان داد. با توجه به نتایج حاصل می‌توان از این روش بدون تغییرات منفی در شاخص‌های ایمنی‌شناسی و خون‌شناسی برای ماده‌زایی این‌گونه ماهی استفاده کرد.

واژه‌های کلیدی: *O. mykiss*. پرتو گاما، ماده‌زایی، خون‌شناسی، ایمنی‌شناسی

* مسئول مکاتبه: gshahhosseini@yahoo.com

مقدمه

امروزه پرورش ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان (*O. mykiss*) در جهان در بین آزادماهیان پرورشی پس از آزادماهی اطلس بیشترین سهم پرورش را به خود اختصاص می‌دهد. بلوغ جنسی در این ماهی همراه با بروز خصوصیات ثانویه جنسی می‌باشد که به‌طور معنی‌داری ارزش اقتصادی آن را کاهش می‌دهد (Yamamoto, 1999). تحت تأثیر بلوغ زودرس جنسی در جنس نر این خانواده در زمان برداشت ماهی میزان تولید کاهش پیدا می‌کند (Komen and Thorgaard, 2007). با توجه به افزایش زمان بلوغ جنسی در آزادماهیان تولید جنس ماده می‌تواند این ضرر اقتصادی را کاهش دهد (Komen and Thorgaard, 2007).

روش‌های زیادی برای تولید جمعیت تمام ماده ماهیان استفاده می‌گردد. روش‌های مهندسی کروموزومی امروزه به‌طور وسیعی در ماهیان گسترش پیدا کرده است (Kono et al., 2004). برای انجام ماده‌زایی (تولید جمعیت تک جنس ماده) در ماهیان ابتدا تخریب ژنوم اسپرم با استفاده از پرتودهی صورت می‌گیرد، نقش اسپرم در لقاح با استفاده از این روش تنها به عنوان یک عامل فعال کننده در جهت خروج گویچه قطبی دوم می‌باشد (Sheehan et al., 1999). در مرحله بعد برای القای دیپلولئیدی از شوک فیزیکی و یا شیمیایی استفاده می‌شود (Kato et al., 2001a).

در قزل‌آلای رنگین‌کمان با اشعه گاما جنین‌های هاپلولئید به‌دست آمد و به دنبال آن با استفاده از شوک حرارتی جنین‌های دیپلولئید حاصل گردید. استفاده از اشعه UV جهت ماده‌زایی به‌وسیله محققین بسیاری انجام گرفت (Kato et al., 2001a). در ایران ماده‌زایی قزل‌آلای رنگین‌کمان با استفاده از پرتو UV صورت گرفته است. همچنین از پرتو گاما جهت ماده‌زایی ماهی کپور معمولی استفاده شده است (Omoto et al., 2005). تحقیقات ثبت شده موید آن است که با ایجاد جمعیت تمام ماده ضمن افزایش رشد، تولید ماهیان مولد ماده که رکن اساسی در تکثیر مصنوعی ماهیان می‌باشد، افزایش می‌یابد (Omoto et al., 2005).

جهت تولید اووسیت دیپلولئید مکانیسم‌های گوناگونی وجود دارد. شوک‌های فیزیکی مورد استفاده در این روش معمولاً شامل شوک فشار و دمایی (سرما و گرما) می‌باشد (Kato et al., 2001b). ماده‌زایی در طبیعت نیز اتفاق می‌افتد. ماهی مولی آمازون و کاراس از جمله گونه‌های طبیعی ماهیان ماده‌زا می‌باشند (Yamashita et al., 1993). در این گونه‌ها اووسیت دیپلولئید و یا تریپلولئید با اسپرم همولوگ و یا اسپرم هترولوگ گونه‌های با نسبت نزدیک تولید می‌گردد (Yamamoto, 1999). یکی از راه‌های تولید جمعیت تمام ماده در آزادماهیان عقیمسازی اسپرم با استفاده از پرتو گاما ساعت شده از کبات ۶۰ یا سزیم ۱۳۷ می‌باشد (Kato et al., 2001b). تأثیر پرتو گاما بر محتوى و راثتى اسپرم ماهی را می‌توان بدین شرح توضیح داد که در اثر فرآیند یونیزاسیون در سلول رادیکال‌های مثبت و الکترون‌های آزاد تولید می‌گردد. ژنوم اسپرم در اثر برخورد ذرات پرتو شکسته شده و به قطعاتی تبدیل می‌گردد. به علاوه رادیکال‌های فعال

حاصل از فرآیند یونیزه کردن نیز با DNA واکنش نشان می‌دهند (Kato *et al.*, 2001a). سیستم ایمنی ماهیان نسبت به پستانداران ابتدایی‌تر می‌باشد و همانند پستانداران به قسمت‌های مختلف اختصاصی، ابتدایی و غیر اختصاصی تقسیم‌بندی می‌گردد (Hordvik Hashimoto *et al.*, 1990; Koppang *et al.*, 1998; Marsden *et al.*, 1996; et al., 1993; Van Van, 1991). واکنش‌های سیستم ایمنی غیر اختصاصی ماهیان می‌تواند به عنوان اولین مکانیسم دفاعی در برابر عوامل خارجی از جمله باکتری، قارچ و ... مطرح باشد که شامل سیستم دفاع غیر اختصاصی سلولی و خونی می‌باشد (Zelikoff, 1994; Muiswinkel *et al.*, 1991). تیموس، طحال و کلیه از جمله ارگان‌های اصلی مطرح در سیستم ایمنی ماهیان می‌باشند. کلیه به عنوان یک ارگان چند کاربرده در ماهی می‌تواند در این میان فعالیت داشته باشد. این اندام به ۲ قسمت قدامی و انتهایی تقسیم‌بندی می‌شود. بخش قدامی کلیه شامل قسمت‌های اصلی بافت‌های لنفوئید و خونساز می‌باشد (Van Muiswinkel *et al.*, 1991). ملانوماکروفازها گروه متمایزی از سلول‌های رنگدانه‌دار در بافت‌های خون‌ساز کلیه و طحال می‌باشند (Wolke, 1992). قسمت قدامی کلیه تولیدکننده اصلی آنتی‌بادی و تجمع مالاتوماکروفازها است که بافت قادر به حفظ آنتی‌زن برای مدت زمان طولانی پس از تزریق یا واکسیناسیون می‌باشد که احتمالاً نقش مهمی در حافظه ایمونولوژیک دارد (Brattgjerd and Herraez and Zapata, 1986; Lamers and Haas, 1985; Tsujii and Seno, 1990; Evensen, 1996). با توجه به این‌که اطلاعات زیادی راجع به تأثیر دستکاری‌های کروموزومی از جمله ماده‌زایی و القای تریپلوبیتی در روی سیستم ایمنی ماهیان وجود ندارد و از طرفی در دستکاری‌های کروموزومی کلیه تغییرات باید مورد بررسی قرار گیرد و با توجه به اهمیت سیستم ایمنی ماهیان هدف از انجام این تحقیق مطالعه تأثیر ماده‌زایی با دزهای مختلف روی این سیستم در ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان بود.

مواد و روش‌ها

ابتدا ۵ مولد ماده قزل‌آلای رنگین‌کمان (*O. mykiss*) (۴۷ سانتیمتر با وزن ۱/۸ کیلوگرم) و ۵ مولد نر (۴۹ سانتیمتر با وزن ۱/۵ کیلوگرم) ۳ تا ۴ ساله معمولی (GG) و همچنین ۲ مولد طلایی ماده (۳ ساله) با ژنوتیپ (G^G) جهت تکثیر از مزرعه تکثیر و پرورش آناتوس لاسم انتخاب و به محل پژوهشکده کشاورزی هسته‌ای منتقل گردید. پس از انتقال مولдин درون مخازن ۱۰۰۰ لیتری قرار گرفت و تا رسیدگی کامل جنسی به مدت دو هفته تغذیه و نگهداری و با شرایط سازگار شدند. اسپرم با فشار به ناحیه شکمی از مولдин نر جمع‌آوری و شاخص‌های کیفی آن توسط میکروسکوپ (مدت زمان تحرک اسپرم‌ها) بررسی شد. پس از حصول اطمینان از کیفیت آن‌ها جهت غیرفعال‌سازی ژنتیکی اسپرم، اسپرم‌های اخذ شده با محلول رقیق‌کننده (NaCl=1.204, KCL=0.596, MgSO₄=0.039, MgSO₄=0.039) با محلول رقیق کننده (

(Wolke, 1992) به نسبت ۱ به ۴ رقیق‌سازی شده و درون فالکون ریخته شد و در شرایط کنترل شده (دما ۵ درجه سانتی‌گراد) با استفاده از پرتو گاما حاصل از کبالت ۶۰ (Gamma cell PX-30-ISSIE) ساخت کشور روسیه با دز ۱۵۶/۰ گرمی بر ثانیه با دزهای ۴۵۰، ۶۰۰، ۷۵۰ و ۹۰۰ گرمی به صورت جداگانه پرتودهی شدند. در مرحله بعد لقادح به صورت خشک با مخلوط نمودن تخمک و اسپرم (با نسبت ۱/۵ میلی‌لیتر اسپرم برای هر ۱۰۰۰ قطعه تخمک در دزهای مختلف) انجام شد. بهمنظور دیپلولئید نمودن جنین‌های هاپلولئید، تخم‌های لقادح یافته ۲۰ دقیقه بعد از لقادح (مرحله حساس القای دیپلولئیدی)، بهمدت ۱۰ دقیقه تحت تأثیر شوک حرارتی (حمام آب گرم با دما ۵/۰ درجه سانتی‌گراد) قرار گرفتند. در مرحله بعد لقادح به صورت خشک با مخلوط نمودن با نسبت ۱/۵ سی سی اسپرم برای هر ۱۰۰۰ قطعه تخمک انجام شد.

پس از اعمال شوک تخم‌ها به سیستم مدار بسته پرورش تخم‌ماهی با دما ۱۱°C منتقل و جهت ادامه تکامل مراحل جنینی تا زمان تفریخ و جذب کیسه زرده درون این انکوباتور نگهداری شدند. به منظور بررسی شرایط بهینه لقادح یک گروه به عنوان شاهد، بدون استفاده از پرتوتابی و شوک حرارتی در نظر گرفته شد. برای بررسی جداگانه تأثیر دما بر عدم خروج گوییچه قطبی دوم و القای تریپلولئیدی، اسپرم و تخمک عادی لقادح داده شده و سپس برای اعمال شوک حرارتی بلا فاصله در سیستم چرخشی شوک حرارتی ۵/۰ درجه سلسیوس به مدت ۱۰ دقیقه درون سبدهای غوطه‌ور و القای تریپلولئیدی شدند. از تخمک ماهیان قزل‌آلای رنگین‌کمان طلایی نیز به عنوان نشان‌گر رنگ در قالب یک تیمار آزمایشی استفاده گردید.

پس از تفریخ و جذب کیسه زرده لاروها به سبدهای کدگذاری شده درون ترافهای موجود در سالن تکثیر و پرورش ماهیان سردادی منتقل و با شروع شناخت فعال توسط خوارک استارتر مخصوص لارو ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان مورد تغذیه قرار گرفتند. در مرحله بعد (وزن ۱ گرم) ماهیان گروههای مختلف با ۳ تکرار به مخازن ۱۰۰ لیتری پرورش ماهیان منتقل شدند ($n=100$).

در این دوره پرورشی شرایط کیفی آب شامل pH: ۷/۸، دما: ۱۴/۵ درجه سلسیوس و اکسیژن محلول: ۸/۵ میلی‌گرم در لیتر در گروههای مختلف آزمایشی اندازه‌گیری شد. همچنین دوره نوری ۱۲ ساعت روشنایی، ۱۲ ساعت تاریکی در طی دوره پرورشی برای کلیه تیمارها در نظر گرفته شد.

پس از گذشت ۶ ماه ماهیان تیمارهای مختلف به وزن تقریبی ۷۶/۵ گرم (وزن مناسب نمونه برداری خون) رسیدند. سپس از هر واحد آزمایشی ۵ قطعه ماهی، بهصورت تصادفی انتخاب و پس از بیهوده‌ی در پودر گل میخک (۲۵۰ میلی‌گرم) (Hoseini and Ghelichpour, 2012)، با استفاده از سرنگ از سیاهرگ دمی آتان خونگیری به عمل آمد، در این مرحله برای جداسازی سرم و سنجش شاخص‌های بیوشیمیایی و ایمنی‌شناسی سرم ماهی نمونه‌های خون به دست آمده با سانتریفیوژ

تأثیر ماده‌زایی با اشعه گاما بر شاخص‌های خون‌شناسی و اینمنی‌شناسی ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان...

یخچال دار به مدت ۱۰ دقیقه با دور ۵۰۰۰ rpm جداسازی و سرم حاصل از آن در فریزر -۸۰ درجه سلسیوس نگهداری شد.

برای مطالعات خون‌شناسی، از کلیه نمونه‌ها هم‌مان با خونگیری گسترش خونی تهیه شد و پس از خشک شدن در معرض هوا توسط متابول تثبیت و در گیمسای ۱۰ درصد به مدت ۴۵ دقیقه غوطه‌ور و رنگ‌آمیزی شد. از لامهای تهیه شده در این مرحله برای شمارش افتراقی گلبول‌های سفید (لنفوسيت، مونوسیت، نوتروفیل، اوزینوفیل) استفاده گردید. همچنین میزان هماتوکریت و هموگلوبولین نیز در کلیه گروه‌های آزمایشی اندازه‌گیری شد. شاخص‌های خون‌شناسی شامل هموگلوبولین (کیت سنجش هموگلوبولین شرکت پارس آزمون با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر)، هماتوکریت (با استفاده از میکروسانتریفیوژ)، تعداد گلبول‌های قرمز و تعداد گلبول‌های سفید (با استفاده از لام نغوار) و در پایان شاخص‌های MCHC، MCH و MCV با استفاده از فرمول‌های زیر اندازه‌گیری شد.

$$\text{MCV} = \text{Ht} \times \frac{1000}{\text{RBC}}$$

$$\text{MCH} = \text{Hb} \times \frac{10}{\text{RBC}}$$

$$\text{MCHC} = \frac{\text{Hb}}{\text{Ht}}$$

شاخص‌های بیوشیمیایی و اینمنی‌شناسی: پروتئین کل، کلسترول، تری‌گلیسرید و آلبومین سرم با استفاده از کیت‌های شرکت پارس آزمون و توسط دستگاه Auto Analyzer مدل Reflotron Plus (Roche, Mannheim, Germany) اندازه‌گیری شد.

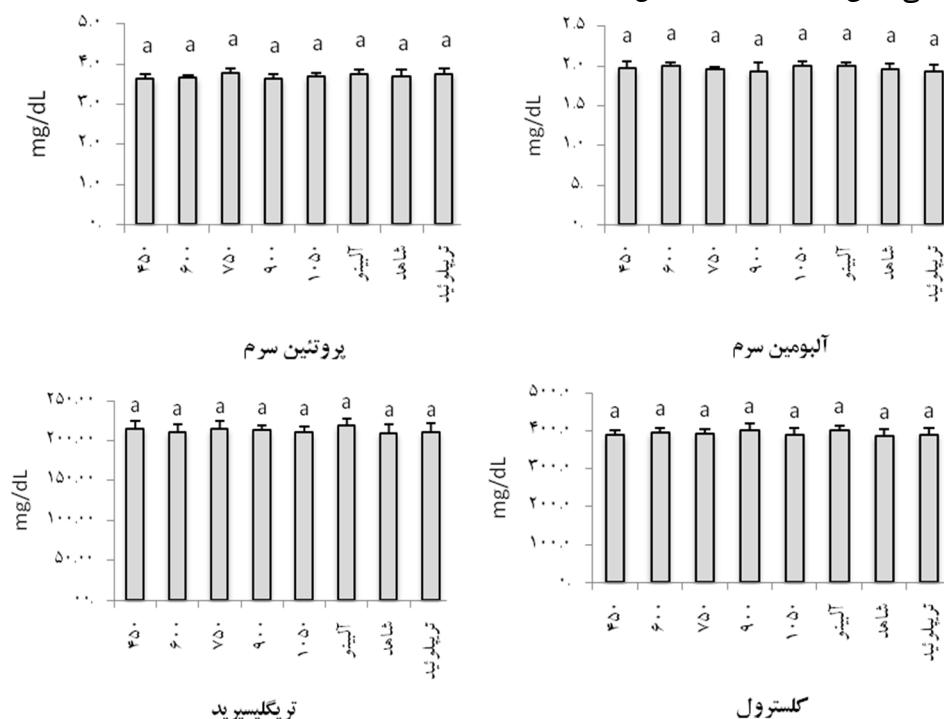
مقدار ایمونوگلوبولین کل مبتنی بر میزان پروتئین کل در سرم ماهی بود. با استفاده از روش تعیین پروتئین قبل و پس از رسوب دادن مولکول ایمونوگلوبولین با به کارگیری یک محلول ۱۲ درصد پلی اتیلن گلیکول (Siwicki and Anderson, 1993) و در نهایت تفاوت بین مقدار پروتئین به عنوان میزان IG در نظر گرفته شد. فعالیت لیزوزیم بر مبنای عملکرد باکتری گرم مثبت حساس به لیزوزیم (Sigma, USA) *Micrococcus lysodeikticus* در حضور خلاصه، در حضور رقت‌های استاندارد بر مبنای یک دوم سفیده تخمرغ (Sigma, USA) تعیین شد. به عنوان لیزوزیم اندازه‌گیری شد (Kim and Austin, 2006) و فعالیت کمپلمان با استفاده از سلول‌های گلبول قرمز خون خرگوش مورد سنجش قرار گرفت (Yano, 1992).

بافت‌شناسی: در مرحله بعد از ماهیان واحدهای مختلف آزمایشی کالبدگشایی انجام شده و جهت انجام مطالعات بافت‌شناسی اینمنی قسمت قدامی کلیه جداسازی و درون فرمالین ۱۰ درصد فیکس گردید. ۲۴ ساعت بعد از نمونه‌برداری فرمالین نمونه‌ها تعویض و جهت بررسی اینمنی‌شناسی بلا فاصله به آزمایشگاه بافت‌شناسی منتقل شدند. برای رنگ‌آمیزی بافت‌های کلیه از روش (H&E) استفاده شد (Jalabert, 2005).

تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها: نرمال بودن داده‌ها با استفاده از آزمون کولموگراف اسمیرنف بررسی شد. از تجزیه واریانس یکطرفه برای مقایسه میانگین داده‌ها و برای سطح معنی‌داری در بین تیمارها از آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد استفاده گردید. تجزیه و تحلیل آماری با استفاده نرم‌افزار SPSS 17 و ترسیم نمودارها با استفاده از نرم‌افزار Excel 2007 در محیط ویندوز انجام شد.

نتایج

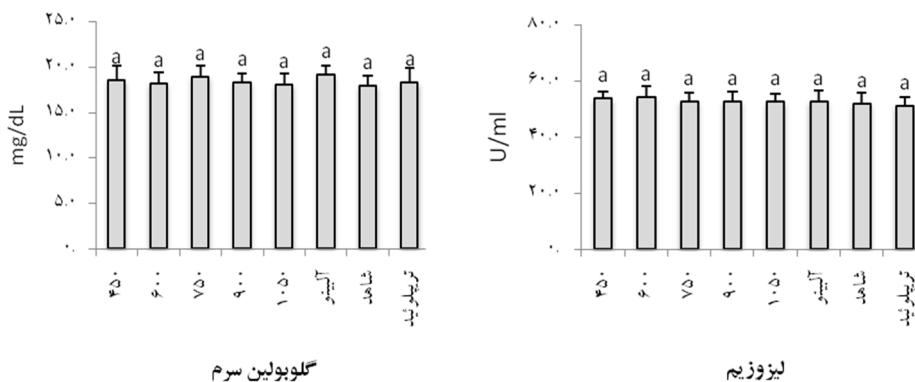
سنجد شاخص‌های بیوشیمیایی سرم ماهی: نتایج حاصله از آنالیز آماری فاکتورهای بیوشیمیایی (تری‌گلیسیرید، پروتئین، کلسترول و آلبومین) هیچ‌گونه تفاوت معنی‌داری را بین تیمارهای مختلف آزمایشی نشان نداد ($p>0.05$) (شکل ۱).

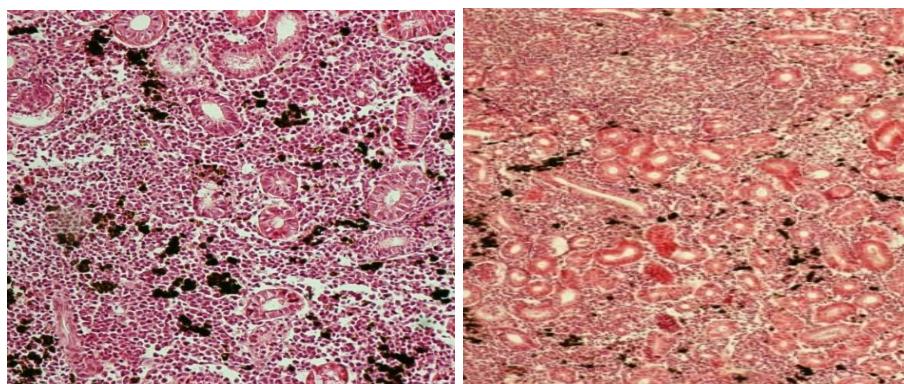
شکل ۱- مقایسه میانگین نتایج حاصله از آنالیز آماری فاکتورهای بیوشیمیایی (تری‌گلیسیرید، پروتئین، کلسترول و آلبومین) قزل‌آلای رنگین کمان (*O. mykiss*)

سنجد شاخص‌های ایمنی‌شناسی: همچنین نتایج حاصله از آنالیز آماری فاکتورهای ایمنی‌شناسی (لیزوزیم و ایمنوگلوبولین) هیچ‌گونه تفاوت معنی‌داری را بین تیمارهای مختلف آزمایشی نشان نداد ($p>0.05$) (شکل ۲). نتایج بافت‌شناسی کلیه به عنوان تأثیرگذارترین اندام در سیستم ایمنی ماهیان نشان داد که جمعیت لنفوцит‌ها و مراکز ملانو ماکروفازها در کلیه تیمارهای آزمایشی تفاوتی ندارند (شکل ۳).

تأثیر ماده‌زایی با اشعه گاما بر شاخص‌های خون‌شناسی و ایمنی‌شناسی ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان...

شکل ۲ - مقایسه میانگین نتایج حاصله از آنالیز آماری فاکتورهای ایمنی‌شناسی (لیزوژیم و ایمنوگلوبولین) قزل‌آلای رنگین‌کمان (*O. mykiss*)

شکل ۳ - بافت‌شناسی قسمت قدامی کلیه قزل‌آلای رنگین‌کمان (*O. mykiss*) (سمت راست گروه شاهد و سمت چپ گروه ماده‌زایی شده با دز ۹۰۰ گری $\times 40$). (H&E $\times 40$).

شاخص‌های خون‌شناسی: نتایج نشان داد که بین شاخص‌های خون‌شناسی سرم ماهی از جمله هماتوکریت، گلبول قرمز، هموگلوبولین، حجم گلوبولین میانگین هموگلوبین یک گلبول قرمز، میانگین درصد هموگلوبولین در یک گلبول قرمز تفاوت معنی‌داری وجود ندارد (جدول ۱). این در حالی است که میزان هماتوکریت، همو گلوبولین، حجم گلبول قرمز، MCH و MCHC در گروه تریپلوزید به طور معنی‌داری نسبت به سایر گروه‌ها تغییراتی داشته است ($p < 0.05$) (جدول ۱).

شمارش افتراقی گلبول‌های سفید: نتایج حاصل از شمارش افتراقی گلبول‌های سفید نشان داد که بین تیمار ماده‌زایی شده و سایر تیمارها تفاوت معنی‌داری بین میزان لنفوسیت، مونوسیت و نوتروفیل وجود ندارد ($p > 0.05$) (جدول ۲).

جدول ۱- مقابله (میانگین ± انحراف معیار) شاخص‌های خوشناسی در قول آنی رنگین‌کمان (*O. mykiss*) گروه‌های مختلف آزمایشی (شاهد، ۴۵، ۴۰، ۳۵، ۳۰، ۲۵، ۲۰ و آبیلینیو، $n=3$).

جدول - ۲ مقدارهای میکروگرانیتی از میانه‌گیرندهای انتشار شیمیایی، افتراقی، گلکول سفید (لذغه سبیت، منزه و قابل ایجاد) و آبوزنده‌های مختلف (O. mykiss، گردها و های مختلف) در قزل آل رودخانه کمان

بحث و نتیجه‌گیری

دستکاری کروموزومی در ماهیان با هدف اصلی افزایش محصول صورت می‌گیرد. این در حالی است که این افزایش ممکن است همراه با تغییراتی در خصوصیات ایمنی‌شناسی، خون‌شناسی، فیزیولوژی باشد (Wiegertjes and Muiswinkel, 1994). به دلیل این که ماهیان به نسبت سایر مهره‌داران دارای سیستم ایمنی ابتدایی تری می‌باشند و از طرفی محیط آب به عنوان محیط زندگی آبزیان برای انتقال عوامل بیماری‌زا محیط مناسبی می‌باشند، در دستکاری‌های کروموزومی این گروه از مهره‌داران سنجش شاخص‌های ایمنی دارای اهمیتی دو چندان می‌باشد (Hordvik *et al.*, 1993; Hashimoto *et al.*, 1990; Koppang *et al.*, 1998; Marsden *et al.*, 1996; Brors *et al.*, 1996; Brors *et al.*, 1998; Brors *et al.*, 1999). علاوه بر این مطالعه بافت قدامی کلیه به عنوان بررسی‌های تکمیلی سیستم ایمنی ماهیان نشان داد که جمعیت لنفوسیت‌ها و مراکز ملانوماکروفازها در کلیه تیمارهای آزمایشی تغییر خاصی وجود ندارد که این نشان می‌دهد ماده‌زایی با استفاده از این روش تأثیری روی سیستم ایمنی و خون‌شناسی ماهیان قزل‌آلای تولیدی استفاده از این روش ندارد. نتایج مطالعه حاضر نشان داد که دزهای مختلف مورد استفاده در تولید ماهیان تک جنس ماده با استفاده از پرتو گاما روی شاخص‌های بیوشیمیایی (آلبومین، تریکلیسیرید و کلسترول)، خون‌شناسی (هماتوکریت، هموگلوبولین، حجم گلbul قرمز، MCH و MCHC) و ایمنی‌شناسی (پروتئین کل، گلوبولین ولیزوژیم) تیمارهای مختلف آزمایشی تأثیر منفی ندارد. همچنین نتایج این پژوهش حاکی از آن است که در گروه تریپلولئید شاخص‌های خون‌شناسی شامل هماتوکریت، هموگلوبولین، حجم گلbul قرمز، MCHC و MCH نسبت به سایر گروه‌ها به طور معنی‌داری تغییراتی داشته است که این نشان‌دهنده مناسب بودن شوک حرارتی و انجام موفقیت‌آمیز تریپلولئیدی در این گروه می‌باشد که این با سایر نتایج بدست آمده هم‌خوانی دارد (Sheehan *et al.*, 1999). همچنین نتایج نشان می‌دهد که گروه ماده‌زایی شده طلایی از نظر شاخص‌های خون‌شناسی، بیوشیمیایی خون و ایمنی‌شناسی تفاوت معنی‌داری با گروه شاهد و سایر گروه‌های آزمایشی ندارد.

از جمله روش‌های برای افزایش بازده در یک دوره پرورشی استفاده از ماهیان تریپلولئیدی می‌باشد (Omoto *et al.*, 2005) ولی در این گروه از ماهیان نیز تأثیرات این تغییر کروموزومی باید روی شاخص‌های ایمنی‌شناسی و خون‌شناسی مورد بررسی قرار بگیرد (Van Muiswinkel *et al.*, 1991). در این تحقیق گروه ماهیان تریپلولئید قزل‌آلای رنگین‌کمان نسبت به سایر گروه‌های آزمایشی تغییراتی را روی شاخص‌های بیوشیمیایی (آلبومین، تریکلیسیرید و کلسترول) و ایمنی‌شناسی (پروتئین کل، گلوبولین ولیزوژیم) سرم نشان نداد. اما شاخص‌های خون‌شناسی شامل هماتوکریت، هموگلوبولین و گلbul قرمز در این گروه نسبت به سایر گروه‌ها کاهش یافته است (جدول ۱) که این می‌تواند سبب کاهش مقاومت در برابر کمبود اکسیژن گردد. نیاز به اکسیژن در ماهیان و بالاخص ماهیان سردابی

اهمیت زیادی دارد و با توجه به کاهش ظرفیت حمل آن در این گروه از ماهیان نمی‌توان از روش‌های پرورش فوق متراکم برای پرورش ماهیان تریپلوبloidی استفاده کرد چرا که به نسبت سایر گروه‌های پلوبloidی این گروه با مشکلات بیشتر کمبود اکسیژن مواجه می‌باشد (Omoto Kalbassi *et al.*, 2009; Yamashita *et al.*, 1993 *et al.*, 2005; Sheehan *et al.*, 1999). نتایج حاصل از این تحقیق نشان می‌دهد که این روش از دستکاری کروموزومی روی شاخص‌های خون‌شناسی و ایمنی‌شناسی به عنوان شاخص‌های با اهمیت در پرورش ماهی تأثیر منفی ندارد. بنابراین می‌توان از این روش دستکاری کروموزومی بدون تغییر در شاخص‌های ایمنی‌شناسی و خون‌شناسی استفاده کرد. با توجه به این که در ماده‌زایی وراثت مادری است بنابراین عدم تغییر در این نتایج نشان‌دهنده این است که هیچ اختلالی در مادر وجود نداشته و در طی مراحل انجام آزمایش اختلال کروموزومی رخ نداده که حداقل روی سیستم ایمنی ماهیان تأثیر داشته باشد. پیشنهاد می‌شود که در مطالعات بعدی ژن‌های تأثیرگذار در سیستم ایمنی نیز در ماده‌زایی قزل‌آلای رنگین‌کمان مورد بررسی قرار گیرد.

منابع

- Brattgjerd S., Evensen O. 1996. A sequential light microscopic and ultrastructural study on the uptake and handling of *Vibrio salmonicida* in phagocytes of the head kidney in experimentally infected Atlantic salmon (*Salmo salar* Linnaeus, 1758) Veterinary Pathology Online, 33(1): 55-65.
- Hashimoto K., Nakanishi T., Kurosawa Y. 1990. Isolation of carp genes encoding major histocompatibility complex antigens. Proceedings of the National Academy of Sciences. 87(17): 6863-6867.
- Herraez M., Zapata A. 1986. Structure and function of the melano-macrophage centres of the goldfish *Carassius auratus*. Veterinary Immunology and Immunopathology, 12(1): 117-126.
- Hordvik I., Grimholt U., Fosse V.M., Lie O., Endresen C. 1993. Cloning and sequence analysis of cDNAs encoding the MHC class II β chain in Atlantic salmon (*Salmo salar* Linnaeus, 1758). Immunogenetics, 37(6): 437-441.
- Hoseini S.M., Ghelichpour M. 2012. Efficacy of clove solution on blood sampling and hematological study in Beluga, (*Huso huso*). Fish physiology and biochemistry, 38(2): 493-498.
- Jalabert B. 2005. Particularities of reproduction and oogenesis in teleost fish compared to mammals. Reproduction Nutrition Development, 45(3): 261-279.
- Kalbassi M.R., Dorafshan S., Pourkazemi M., Amiri B.M. 2009. Triploidy induction in the Caspian salmon, *Salmo trutta caspius*, by heat shock. Journal of Applied Ichthyology, 25: 104-107.
- Kato K., Miyashita S., Murata O., Kumai H. 2001a. Viability, growth and external morphology of meiotic-and mitotic gynogenetic diploids red sea bream, *Pagrus*

تأثیر ماده‌زایی با اشعه گاما بر شاخص‌های خون‌شناسی و ایمنی‌شناسی ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان...

- major. Journal of Applied Ichthyology, 17: 97-103.
- Kato K., Murata O., Yamamoto S., Miyashita S., Kumai H. 2001b. Viability, growth and external morphology of meiotic-and mitotic gynogenetic diploids red sea bream, *Pagrus major*. Journal of Applied Ichthyology, 17: 97-103.
- Kim D.H., Austin B. 2006. Innate immune responses in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*, Walbaum) induced by probiotics. Fish and Shellfish Immunology, 21(5): 513-524.
- Komen H., Thorgaard G.H. 2007. Androgenesis, gynogenesis and the production of clones in fishes: a review. Aquaculture, 269: 150-173.
- Kono T., Obata Y., Wu Q., Niwa K., Ono Y., Yamamoto Y., Park E.S., Seo J. S., Ogawa H. 2004. Birth of parthenogenetic mice that can develop to adulthood. Nature, 428: 860-864.
- Koppang E., Lundin M., Press C.M., Rønning K., Lie Ø. 1998. Differing levels of Mhc class II β chain expression in a range of tissues from vaccinated and non-vaccinated Atlantic salmon (*Salmo salar* L.). Fish and Shellfish Immunology, 8(3): 183-196.
- Lamers C., Haas D.M. 1985. Antigen localization in the lymphoid organs of carp (*Cyprinus carpio*). Cell and Tissue Research, 242(3): 491-498.
- Marsden M., Freeman L., Cox D., Secombes C. 1996. Non-specific immune responses in families of Atlantic salmon, *Salmo salar*, exhibiting differential resistance to furunculosis. Aquaculture, 146(1): 1-16.
- Omoto N., Maebayashi M., Adachi S., Arai K., Yamauchi K. 2005. Sex ratio of triploids and gynogenetic diploids induced in the hybrid sturgeon, the belter (*Huso huso* female X *Acipenser ruthenus* male). Aquaculture, 245: 39-47.
- Sheehan R., Shasteen S.P., Suresh A.V., Kapuscinski A.R., Seeb J.E. 1999. Better growth in all-female diploid and triploid rainbow trout. Transactions of the American Fisheries Society, 128: 491-498.
- Siwicki A.K., Anderson D.P. 1993. An easy spectrophotometric assay for determining total protein and immunoglobulin levels in fish sera: correlation to fish health. Techniques in Fish Immunology, 3: 23-30.
- Tsuji T., Seno S. 1990. Melano-macrophage centers in the agglomerular kidney of the sea horse (Teleosts): Morphologic studies on its formation and possible function. The Anatomical Record, 226(4): 460-470.
- Van Muiswinkel W., Lamers C., Rombout J. 1991. Structural and functional aspects of the spleen in bony fish. Research in Immunology, 142(4): 362-366.
- Wiegertjes G.F., Van Muiswinkel W.B. 1994. Divergent selection for antibody production in common carp (*Cyprinus carpio*) using gynogenesis. Animal Genetics, 25: 251-257.
- Wolke R. 1992. Piscine macrophage aggregates: a review. Annual Review of Fish Diseases, 2: 91-108.
- Yamamoto E. 1999. The development of the techniques to induce all female

- offspring and clones in Japanese flounder. Nippon Suisan Gakkaishi, 65: 638-641.
- Yamashita M., Jiang J., Onozato H., Nakanishi T., Nagahama Y. 1993. A tripolar spindle formed at meiosis-I assures the retention of the original ploidy in the gynogenetic triploid crucian carp (ginbuna), *Carassius auratus langsdorffii*. Development Growth and Differentiation, 35: 631-636.
- Yano T. 1992. Assays of hemolytic complement activity. Techniques in Fish Immunology, 2: 131-141.
- Zelikoff J.T. 1994. Fish immunotoxicology. Immunotoxicology and immunopharmacology, 2: 71-95.